

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6442/2022
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, Филијала Врање, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 252/21 од 26.01.2022. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 252/21 од 26.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3723/18 од 21.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијени су као неосновани приговори туженог да је Основни суд у Врању апсолутно ненадлежан за поступање у овој правној ствари и да на страни туженог не постоји пасивна легитимација. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име неоснованог умањења пензије у висини од 1/3 пензије за период од 01.11.2015. године до 22.06.2018. године исплати појединачне месечне износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 56.908,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 252/21 од 26.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је одбијен је захтев тужиле да се обавезе тужени да јој на име неоснованог обогаћења умањењем пензије у висини од 1/3 пензије за период од 01.11.2015. године до 22.06.2018. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом на сваки износ, као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да туженом на име трошкова другостепеног поступка плати 5.408,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 78/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа поднета је 06.12.2018. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара. Тужила је поднеском од 28.07.2020. године преиначила тужбени захтев, а као вредност предмета спора означено је 80.446,33 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па и ревизија тужиле није дозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Без обзира што је првостепена одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић